

BESLISSING

van de algemene raad van de Nederlandse orde van advocaten inzake het administratief beroep van 27 januari 2021, aangevuld op 14 februari 2021 en 21 mei 2021, van

[REDACTED]
[REDACTED]
(hierna: appellant 1)

en

[REDACTED]
[REDACTED]
(hierna: appellant 2)

en

[REDACTED]
(hierna: appellant 3)

gericht tegen de beslissing van 17 december 2020 van de raad van de orde in het arrondissement Midden-Nederland (hierna: "raad"). Met deze beslissing besluit de raad het verzoek van appellant 1 tot goedkeuring van zijn stage en beoogd patroon [REDACTED] af te wijzen.

Mrs. B.J.M. de Leest, T.T.M.L. Boersema en S.M. Kaak zijn ingevolge artikel 11, eerste lid, van het Mandaatbesluit AR gezamenlijk als leden van de algemene raad bevoegd om het door appellant ingestelde administratief beroep te behandelen. Volgens het tweede lid van genoemd artikel is een van deze drie leden gemandateerd tot ondertekening van deze beslissing.

Verloop van de procedure

1. Bij besluit van 17 december 2020, verzonden aan appellant 1, wijst de raad het verzoek van appellant 1 van 8 oktober 2020 tot goedkeuring stage en patroon af.
2. Bij brief van 27 januari 2021 zendt appellant 2, mede namens appellanten 1 en 3, de algemene raad een administratief beroepschrift met het verzoek een termijn te stellen voor het indienen van nadere beroepsgronden.
3. Bij brief van 14 februari 2021 zenden appellanten 1 en 2, mede namens appellant 3, de algemene raad gezamenlijk hun administratief beroepschrift met dertig producties.
4. Bij brief van 29 maart 2021 stuurt de raad zijn verweerschrift met in de bijlage de Beleidsregel stage en patroon 2020 (hierna: "Beleidsregel"), de beslissing van het hof van discipline van 2 november 2020 en het dekenbezwaar van 8 juni 2020 zonder producties.
5. Met brieven van 14 april 2021 worden appellanten 2 en 3, alsmede de raad, uitgenodigd voor een hoorzitting op 31 mei 2021.

Beslissing 2021 200699

6. Bij brief van 15 april 2021 wordt appellant 1 uitgenodigd voor een hoorzitting op 31 mei 2021.
7. E-mail van 20 mei 2021 van de raad aan de algemene raad, met in de bijlage de beslissing van de raad van discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden van 19 april 2021 naar aanleiding van het dekenbezwaar van 8 juni 2020.
8. E-mail van 21 mei 2021 van appellant 2 met aanvullende stukken, betrekking hebbend op de beëdiging van stagiaires in het arrondissement Den Haag ondanks geconstateerde ernstige financiële onregelmatigheden van het kantoor en medewerkers.
9. Ter zitting van 31 mei 2021 zijn aanwezig voor appellanten [REDACTED] en [REDACTED], mede in zijn hoedanigheid van gemachtigde van Advocatenkantoor [REDACTED]. Namens de raad verschijnen [REDACTED], lid van de raad, en mevrouw [REDACTED] adjunct-secretaris van de raad. Appellanten en de raad worden gehoord namens de algemene raad door mrs. B.J.M. de Leest, S.M. Kaak en T.T.M.L. Boersema, bijgestaan door mevrouw mr. M.E. Veenboer, griffier.
10. Ter zitting legt appellant 1 zijn pleitaantekeningen over die hier als herhaald en ingelast worden beschouwd.
11. Brieven van 4 juni 2021 van de algemene raad aan appellanten 1, 2 en 3 en aan de raad, inhoudende de verdaging van de beslissing in administratief beroep.

Standpunt van de raad

12. De raad stelt voorop dat de aan de afwijzing van het verzoek goedkeuring stage en patroon ten grondslag liggende redenen appellant 1 niet persoonlijk regaderen, maar zien op gedragingen van appellant 2, die de spil en de voornaamste drager van de cultuur is binnen het kantoor, tevens bestuurder en enig aandeelhouder van appellant 3. Met appellant 3 heeft appellant 1 een arbeidsovereenkomst gesloten en komt daarmee in een hiërarchische verhouding tot appellant 2 te staan niettegenstaande het feit dat de beoogd patroon van appellant een andere persoon is, maar eveneens in dienst van appellant 3.
13. Het hof van discipline heeft appellant 2 de maatregel van waarschuwing opgelegd bij beslissing van 2 november 2020, terwijl het jegens appellant 2 bij de raad van discipline op 8 juni 2020 ingediende dekenbezwaar de tuchtrechter heeft geleid tot het opleggen van de maatregel van voorwaardelijke schorsing van vier weken bij beslissing van 19 april 2021. Dat appellant 2 het hof van discipline herziening van zijn beslissing heeft verzocht en tegen de beslissing van de raad van discipline bij het hof van discipline beroep heeft ingesteld, doet niet af aan het standpunt van de raad niet overtuigd te zijn van het feit dat appellant 1 in een kantoor situatie komt te verkeren waar een goede begeleiding is gewaarborgd. Dit geldt te meer nu de tuchtrechter heeft vastgesteld dat appellant 2 heeft gehandeld in strijd met de kernwaarde (financiële) integriteit.
14. Waar appellant aanvoert dat het besluit van 17 december 2020 (hierna: "bestreden besluit") in strijd is met het gelijkheidsbeginsel, omdat in andere arrondissementen de desbetreffende raad wel goedkeuring heeft gehecht aan verzoeken inzake stage en patroon, terwijl aan het desbetreffende kantoor dan wel aan een medewerker van dat kantoor een tuchtrechtelijke maatregel is opgelegd, stelt de raad dat uit dergelijke feiten en omstandigheden niet kan worden afgeleid dat de raad in de voorliggende kwestie het verzoek van appellant 1 had moeten

Beslissing 2021 200699

toewijzen, omdat anders sprake zou zijn van schending van het gelijkheidsbeginsel.

15. Dat het bestreden besluit in strijd zou zijn met het legaliteitsbeginsel of andere niet nader geduide beginselen van een democratische rechtsstaat kan de raad niet volgen, omdat het bestreden besluit berust op artikel 3.6 van de Voda, welke verordening is vastgesteld ingevolge artikel 28 van de Advocatenwet.
16. Met betrekking tot de beweerdelijke strijd met het evenredigheidsbeginsel merkt de raad op dat de belangen van appellanten 2 en 3 te dezen er niet toe doen, omdat zij geen belanghebbenden zijn in de zin van artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: "Awb"). Daarenboven dient artikel het algemeen belang, te weten de kwaliteit van de advocatuur en daarmee een goede rechtsbedeling, en niet het belang van de stagiaire.

Standpunt van appellanten 1, 2 en 3

17. Appellanten 1, 2 en 3 (hierna: "appellanten") voeren aan dat het bestreden besluit in strijd is met de behoorlijkheid, de zorgvuldigheid, de onderzoeksplicht, de motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel en de onpartijdigheid. Appellanten geven aan dat niet appellant 2 centraal staat in dit administratief beroep, maar de beoogd patroon die een onberispelijke staat van dienst heeft. Daarbij is onjuist dat appellant 2 de spil van het kantoor en cultuurbepalend zou zijn. De positie van de stagiaire en diens welzijn gedurende de stage staan voorop. Daar gaat het om in artikel 3.6 van de Voda.
18. Appellanten gaan in het administratief beroepschrift in op de volgende aspecten:
  - *Vermeende onregelmatigheden in het dekenbezwaar van 8 juni 2020 (i)*
Appellanten 2 en 3 betwisten dat de hun verweten gedragingen worden gekwalificeerd als onregelmatigheden. Overigens betwist appellant 2 de hem door de raad verweten handelingen. Als de gedragingen al als onregelmatig kunnen worden aangemerkt dan zijn deze verricht in het belang van de bescherming van cliënten, het kantoor en de advocatuur met als gevolg dat van een onrechtmatige gedraging niet kan worden gesproken. Voorts wordt aangevoerd dat na de beslissing van het hof van discipline van 2 november 2020 arrest is gewezen door het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 8 december 2020 waaruit blijkt dat de door de deken aangevoerde bezwaren meest onjuist zijn. Inmiddels heeft appellant 2 het hof van discipline herziening verzocht. Reeds om voornoemde redenen kan de beslissing van het hof van discipline niet de (gedeeltelijke) grondslag zijn voor het bestreden besluit.
  - *De werkelijke feiten achter de in het dekenbezwaar aangevoerde gronden (ii)*
Appellanten gaan in op het dekenbezwaar van 8 juni 2020 waarin het prematuur indienen van declaraties bij de raad voor rechtsbijstand voor handelingen, verricht door een advocaat die inmiddels niet meer in dienst is bij appellant 3, en excessief declareren centraal staan. In verband met de grote rol van de deken in zijn hoedanigheid van toezichthouder in dezen is het bestreden besluit in strijd met artikel 2:4 van de Awb (vooringenomenheid), alsmede met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van zorgvuldigheid en deugdelijke motivering, aldus appellanten.

- Onregelmatigheid ingevolge artikel 3.6 Voda en artikel 2, tweede lid, Beleidsregel (iii)*

De duiding 'onregelmatigheid' is niet gedefinieerd in de regelgeving, terwijl ook de jurisprudentie geen uitkomst biedt. Aangetekend wordt dat artikel 3.6 van de Voda is geredigeerd als een 'kan-bepaling' en artikel 2, tweede lid, aanhef, van de Beleidsregel imperatief is geformuleerd. Of gesproken kan worden van een onregelmatigheid waar het betreft het handelen van appellant 2 moet worden beoordeeld aan de hand van de omstandigheden van het geval. Daarbij dient de algemene raad in verband met de rechtseenheid rekening te houden met de wijze waarop andere raden vergelijkbare gevallen beoordelen. Appellanten attenderen op het jaarverslag 2019 van het college van toezicht waarin wordt uitgesproken dat harmonisatie en uniformiteit leidend moeten zijn in het optreden van de deken in zijn hoedanigheid van toezichthouder.
- Uitspraak hof van discipline van 2 november 2020 (iv)*

De uitspraak van het hof van discipline ziet op feiten en omstandigheden die appellanten 2 en 3 betreffen en ter kennis van de tuchtrechter zijn gebracht met een klacht van 21 juli 2017. De wijze waarop de raad nu uitleg geeft aan artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel leidt tot een ongeoorloofde toepassing van genoemde bepaling. Temeer nu appellant 2 van deze uitspraak van het hof van discipline herziening heeft verzocht. Op die wijze kunnen dezelfde onregelmatigheden, van jaren her, de betrokkenen, bedoeld in de aangehaalde bepaling van de Beleidsregel, telkens weer worden tegengeworpen met als gevolg dat een verzoek goedkeuring stage en patroon ook steeds op grond van hetzelfde samenstel van feiten en omstandigheden kan worden geweigerd. Het herzieningsverzoek betekent dat vermeende onregelmatigheden (nog) niet onherroepelijk vaststaan en derhalve niet mogen worden meegewogen door de raad in zijn besluitvorming.

Voorts voeren appellanten aan dat de uitspraak van het hof van discipline niet kan worden beschouwd als een onregelmatigheid in de zin van artikel 3.6, eerste lid, onderdeel b, van de Voda en al helemaal niet in de zin van artikel 3.6, eerste lid, onderdeel a, van de Voda, omdat laatstgenoemde bepaling niet is opgenomen in het door de raad geformuleerde voornemen tot afwijzing van het verzoek van appellant 1. Bovendien ziet de term 'kantoor' in artikel 3.6, eerste lid, onderdeel b, van de Voda op de onderneming/het bedrijf als subject van tuchtrechtelijke maatregelen. Daarnaast geven appellanten aan dat het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden op 8 december 2020, derhalve na de uitspraak van het hof van discipline van 2 november 2020, heeft uitgesproken dat de door de klager in de tuchtzaak aangevoerde argumenten grotendeels onjuist waren.

- Motivering van het bestreden besluit (v)*

Aan het bestreden besluit ligt behalve de uitspraak van het hof van discipline van 2 november 2020 ook het dekenbezwaar van 8 juni 2020 ten grondslag. Ten behoeve van de behandeling van dit dekenbezwaar door de raad van discipline Arnhem-Leeuwarden op 12 oktober 2020 is namens appellant 2 schriftelijk en mondeling verweer gevoerd waarbij wordt ingegaan op het tussen appellant 2 en diens toenmalige kantoorgenoot bestaande conflict dat (mede) heeft geleid tot het vertrek van laatstgenoemde. De deken wordt verweten onvoldoende feitenonderzoek te hebben gedaan waarmee niet vast is komen te staan dat sprake is van onregelmatigheden in de zin van de Beleidsregel. Daarmee is het handelen van de deken als zeer onzorgvuldig aan te merken, hetgeen leidt tot strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur inzake de in acht te nemen zorgvuldigheid (artikel 3:2 van de Awb) en het

Beslissing 2021 200699

motiveringsbeginsel (artikel 3:46 van de Awb).

- *Ongelijke behandeling (vi)*
Met een Wob- en een AVG-verzoek hebben appellanten 2 en 3 tevergeefs bij de raad inzage proberen te verkrijgen in met de in het dekenbezwaar van 8 juni 2020 aan de orde zijnde kwestie vergelijkbare gevallen in andere arrondissementen. Mede aan de hand van door appellant 2 zelf uitgevoerd onderzoek is gebleken dat buitengewoon ernstig tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen van advocaten elders in den lande beëdiging niet in de weg heeft gestaan. Ingevolge artikel 3 van de Beleidsregel toezicht van het college van toezicht dient een deken het toezicht uit te oefenen op een onafhankelijke, zichtbare, effectieve en onafhankelijke wijze, die consistent is met de manier waarop ook andere dekenen deze taken uitoefenen. Naar het inzicht van appellanten wordt door andere dekenen, onder andere de Amsterdamse deken en de deken Noord-Holland, vele malen milder geoordeeld in veel ernstiger situaties. Van een consistent beleid als bedoeld in de Beleidsregel van het college van toezicht is dan ook niet gebleken. Ondanks onherroepelijke zware tuchtrechtelijke uitspraken over kantoorgenoten hebben goedkeuringen patroon en stage door de plaatselijke raden plaatsgevonden, hetgeen betekent dat de raad in de voorliggende kwestie in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld. Het is aan de algemene raad om hier acht op slaan, omdat met administratief beroep landelijke uniformiteit in vergelijkbare kwesties dient te worden nagestreefd.
- *Legaliteit en willekeur (vii)*
Afgezien van de achterliggende gedachte van administratief beroep om rechtseenheid te bewerkstelligen, dient de algemene raad het legaliteitsbeginsel en het verbod op willekeur in zijn beoordeling van het voorliggende administratief beroep te betrekken. Waar een definitie van het begrip 'onregelmatigheid' ontbreekt, is dat moeilijk en is het bestreden besluit al snel te beschouwen als een punitieve sanctie zonder wettelijke basis en is daarmee in strijd met het *nulla poena* beginsel.
- *Het bestreden besluit is onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen (viii)*
Appellanten geven aan dat naar aanleiding van de in het dekenbezwaar van 8 juni 2020 beschreven feiten en omstandigheden sinds oktober 2019 het kantoorbeleid is aangepast en wel in die zin dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat een herhaling van de beweerdelijke onregelmatigheden zal plaatsvinden. Daarmee is het bestreden besluit ook in strijd met de in artikel 3:4 van de Awb voorgeschreven redelijke belangenafweging.

Relevante regelgeving

19. Ingevolge artikel 3.5, eerste lid, van de Voda is de raad van de orde belast met de goedkeuring van de stage en de beoogd patroon.
20. Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, van de Voda kan de raad van de orde de goedkeuring, bedoeld in artikel 3.5 van de Voda, onthouden indien:
  - a. aan de beoogd patroon of zijn kantoor tuchtrechtelijke of strafrechtelijke sancties zijn opgelegd;
  - b. over de beoogd patroon tuchtrechtelijke klachten zijn ontvangen of met betrekking tot hem of zijn kantoor onregelmatigheden of gegronde bedenkingen zijn gebleken;

Beslissing 2021 200699

- g. op andere gronden te verwachten valt dat er onvoldoende begeleiding zal zijn in de uitoefening van de praktijk.
21. Ingevolge artikel 2, tweede lid, van de Beleidsregel stage en patronaat onthoudt de raad van de orde de goedkeuring van de stage en de beoogd patroon in ieder geval als onregelmatigheden zijn gebleken aan de raad van de orde, die plaatsvonden in de drie jaar voorafgaand aan het goedkeuringsverzoek en die onregelmatigheden zien op
- de begeleiding of de praktijkvoering door de beoogd patroon of een of meer van zijn kantoorgenoten, voor zover laatstbedoelde(n) ten tijde van het goedkeuringsverzoek nog aan het kantoor verbonden is/zijn.

Beoordeling van het administratief beroep

Ontvankelijkheid

22. Alvorens in te gaan op de door appellanten aangevoerde beroepsgronden beoordeelt de algemene raad hierna eerst de ontvankelijkheid van elk van de appellanten. Daarbij stelt de algemene raad vast dat appellant 1 belanghebbende is in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb.
23. Voor hun ontvankelijkheid verwijzen appellanten in hun administratief beroepschrift naar jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: "Afdeling")¹. Voorts wijzen appellanten op de na de door appellanten aangehaalde jurisprudentie van de Afdeling gepubliceerde conclusie van raadsheer advocaat-generaal [REDACTED] (hierna: "AG") bij de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 7 november 2018² over de toepassing van het leerstuk afgeleid belang. In deze conclusie formuleert de AG vijf vuistregels die richtinggevend moeten zijn bij toekomstige toepassing van het leerstuk afgeleid belang voor de bestuursrechters.
24. Appellanten beroepen zich op de toepasselijkheid van eerste drie vuistregels van de AG:
- Het leerstuk van afgeleid belang is niet aan de orde als de derde in kwestie, naast een mogelijk afgeleid belang, een zelfstandig eigen belang heeft dat bij het besluit rechtstreeks is betrokken. Dit eigen belang kan in een andere hoedanigheid bestaan, maar bijvoorbeeld ook vanwege de reële mogelijkheid dat de derde in een aan een zakelijk of fundamenteel recht ontleend eigen belang is geschaad.
  - Afgeleid belang zou niet aan een derde moeten kunnen worden tegengeworpen als het bij het besluit betrokken belang materieel niet parallel loopt met dat van de eerstbetrokkene, of
  - Als de betrokkenheid van zijn rechts- of belangenpositie bij het besluit een zelfstandige aanspraak op rechtsbescherming rechtvaardigt.
25. De algemene raad stelt vast dat appellanten 2 en 3 op grond van de aangehaalde vuistregels van de AG een afgeleid belang hebben en derhalve geen belanghebbende zijn in de zin van artikel 1:2 van de Awb.
26. Vervolgens rijst de vraag of appellanten 2 en 3 niettemin ontvankelijk zijn, omdat zij, zoals zij aanvoeren, met de bestreden beslissing in hun eer en goede naam zijn aangetast. De algemene raad oordeelt dat daarvan in casu geen sprake is. Daarbij stelt de algemene raad voorop dat het hierna gestelde primair ziet op de ontvankelijkheid van appellant 2. De (juridische) verwevenheid

¹ ECLI:NL:RVS:2005:AU:2619 en ECLI:NL:RVS:2011:BR2279

² ECLI:NL:CRVB:2018:3474

Beslissing 2021 200699

van appellanten 2 en 3 leidt echter tot de conclusie dat waar hierna de ontvankelijkheid van appellant 2 wordt gezien, dit evenzeer betrekking heeft op de ontvankelijkheid van appellant 3.

27. De algemene raad verwijst voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van appellant 2 naar uitspraken van de (voorzieningenrechter van de) rechtbank Noord-Holland³. Daaruit blijkt dat de beweerdelijke aantasting van eer en goede naam, dat met het gegrond verklaren van dit administratief beroep zou moeten worden weggenomen, een principieel belang oplevert, hetgeen onvoldoende is voor het aannemen van procesbelang. Voorts blijkt uit de aangehaalde jurisprudentie dat de weigering van de goedkeuring van de stage op zichzelf niet is aan te merken als of gelijk te stellen met een publieke afwijzing van gedrag van appellant 2. Dat de (tuchtrechtelijke) beoordeling van gedragingen van appellant 2 mede ten grondslag is gelegd aan het besluit om goedkeuring aan de stage en de patroon te onthouden, maakt dit niet anders. De weigering van goedkeuring impliceert immers niet (per definitie) een publieke afwijzing van het gedrag van appellant 2, maar slechts dat appellant 1 volgens de raad niet aan de voor goedkeuring gestelde voorwaarden voldoet. Met het bestreden besluit is appellant 2 – en daarmee appellant 3 – volgens de algemene raad daarom niet in zijn eer en goede naam aangetast.
28. Voor zover appellanten 2 en 3 ter zake van de beweerdelijke aantasting van eer en goede naam verwijzen naar de beslissing van respectievelijk het hof van discipline van 2 november 2020 en de raad van discipline Arnhem-Leeuwarden op 19 april 2021 stelt de algemene raad zich op het standpunt dat daarmee ontvankelijkheid zou worden gecreëerd voor elke bij de bestreden beslissing betrokkene, welke conclusie de algemene raad niet kan trekken uit de door appellanten aangehaalde jurisprudentie en zeker niet de bedoeling van de wetgever kan zijn geweest. Tevens merkt de algemene raad op dat de aan appellant 2 opgelegde tuchtmaatregelen niet van dien aard zijn dat deze ingevolge artikel 8b van de Advocatenwet worden gepubliceerd. Ook in die zin kan niet worden gesproken van een publieke afwijzing met mogelijke gevolgen voor de eer en goede naam van appellant 2.
29. Ook merkt de algemene raad op dat de beweerdelijke aantasting van eer en goede naam van appellant 2 in de tijd beperkt is en niet slechts in het belang is van appellant 1, maar met name in het belang van de kwaliteit van de advocatuur en daarmee de goede rechtsbedeling. Daarmee verschilt de voorliggende kwestie van de door appellanten in de jurisprudentie aangehaalde casus waar van een dergelijke tijdelijkheid allerminst sprake is.
30. Het voorgaande leidt de algemene raad tot de conclusie dat appellant 1 ontvankelijk is en appellanten 2 en 3 niet-ontvankelijk zijn in hun administratief beroep.
31. Omdat het administratief beroep door appellanten 1, 2 en 3 gezamenlijk is ingesteld, ziet het hierna volgende uitsluitend op het administratief beroep van appellant 1.

Reikwijdte artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel

32. In artikel 2, tweede lid, aanhef, van de Beleidsregel is imperatief geredigeerd dat de raad goedkeuring van de stage en patroon onthoudt als de raad onregelmatigheden zijn gebleken gedurende de aan het goedkeuringsverzoek voorafgaande drie jaar en die onregelmatigheden zien op de praktijkvoering van een of meer kantoorgenoten van de beoogd patroon. Omdat in

³ ECLI:NL:RBNHO:4090 en ECLI:NL:RBNHO:8762

Beslissing 2021 200699

deze kwestie de positie van de beoogd patroon niet in het geding is, maar wel die van een kantoorgenoot, te weten appellant 2, dient de algemene raad zich in deze kwestie uit te spreken over de reikwijdte van artikel 2, tweede lid, aanhef, onderdeel a, van de Beleidsregel.

33. Uit de overgelegde stukken blijkt dat bij brief van 8 oktober 2020 de raad is verzocht goedkeuring te hechten aan de stage en het patronaat. De periode waarop genoemde bepaling ziet, is derhalve de periode oktober 2017 tot oktober 2020. In die periode moet sprake zijn geweest van aan appellant 2 toe te rekenen onregelmatigheden die de raad hebben geleid tot het bestreden besluit. Het dekenbezwaar van 8 juni 2020 ziet op feiten die zich in 2019 manifesteerden; derhalve binnen de referentieperiode van drie jaar. Op het dekenbezwaar is door de raad van discipline Arnhem-Leeuwarden op 19 april 2021 beslist. Aan appellant 2 heeft de tuchtrechter de maatregel van voorwaardelijke schorsing van vier weken opgelegd wegens het handelen in strijd met de artikelen 10a, eerste lid, aanhef en onderdeel d, en 46 van de Advocatenwet. Met het door de tuchtrechter als onbetamelijk gekwalificeerd handelen van appellant 2 heeft laatstgenoemde niet voorkomen dat zijn handelen een negatieve uitstraling heeft gehad op de medewerkers, in dienst van appellant 3, aldus de tuchtrechter.
34. Weliswaar heeft appellant 2 beroep ingesteld tegen de uitspraak van 19 april 2021 bij het hof van discipline en is het begrip 'onregelmatigheid' niet als zodanig gedefinieerd in de regelgeving van de NOvA, maar het enkele feit dat de tuchtrechter de gedragingen van appellant 2 als onbetamelijk heeft aangemerkt, kan naar het inzicht van de algemene raad tot geen andere conclusie leiden dan dat bedoelde handelingen als onregelmatigheid in de zin van artikel 2, tweede lid, aanhef, onderdeel a, van de Beleidsregel kunnen worden geduid. Dat de uitspraak van de raad van discipline niet onherroepelijk is, doet daaraan niet af.
35. Het hof van discipline doet op 2 november 2020 uitspraak op het door appellant 2 ingestelde beroep tegen de uitspraak van de raad van discipline Arnhem-Leeuwarden van 15 mei 2019. De algemene raad leest in laatstgenoemde uitspraak dat het daarin door de tuchtrechter beoordeelde samenstel van feiten en omstandigheden betrekking heeft op gebeurtenissen die in 2015 plaatsvonden. Derhalve daterend van voor de voor het voorliggende administratief beroep van belang zijnde referentieperiode oktober 2017 tot oktober 2020.
36. Het voorgaande leidt de algemene raad tot de conclusie dat de raad de uitspraak van het hof van discipline niet had mogen meewegen in zijn besluitvorming betreffende het bestreden besluit. Dat appellant 2 herziening van genoemde uitspraak heeft gevraagd, is daarmee niet (meer) van belang. In zoverre is dit onderdeel van het administratief beroep gegrond.

Artikel 3.6 van de Voda

37. Appellant 1 voert aan dat niet appellant 2 centraal staat in dit administratief beroep, maar de beoogd patroon die een onberispelijke staat van dienst heeft. Ten onrechte zou de raad de focus hebben gericht op appellant 2, die door de raad als de spil van het kantoor en cultuurbepalend wordt bestempeld, terwijl met artikel 3.6 van de Voda juist de positie van de stagiaire en diens welzijn gedurende de stage centraal staan. Dit standpunt deelt de algemene raad niet en verwijst daarvoor naar artikel 10a, tweede lid, van de Advocatenwet.
38. De algemene raad onderschrijft het belang van het welzijn van de stagiaire gedurende zijn stage, maar dat staat niet centraal in artikel 3.6 van de Voda. Volgens laatstgenoemde bepaling hebben zowel de algemene raad als de raad de wettelijke taak om alle maatregelen te nemen die een

Beslissing 2021 200699

behoorlijke praktijkuitoefening bevorderen in het belang van de kwaliteit van de advocatuur en daarmee de goede rechtsbedeling. Tegen die achtergrond dient dan ook artikel 3.6 van de Voda te worden gezien en is het van belang dat een stagiaire in een omgeving komt waar de kernwaarden, genoemd in artikel 10a, eerste lid, van de Advocatenwet, hoog in het vaandel staan. En juist daaraan schort het naar het inzicht van de raad voor zover het betreft appellant 2, zoals blijkt uit zijn tuchtrechtelijke antecedenten, neergelegd in de uitspraak van de raad van discipline van 19 april 2021.

39. De algemene raad volgt appellant 1 waar deze aangeeft dat zijn beoogd patroon een schoon (tuchtrechtelijk) blazoen heeft. Weliswaar spreekt artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Voda over het kantoor van de beoogd patroon en niet over de medewerkers van het kantoor, maar met de positie van appellant 2 via diens persoonlijke houdstervennootschap als enig aandeelhouder en enig bestuurder van appellant 3 en tevens als advocaat verbonden aan het kantoor met dezelfde naam als appellant 2 is sprake van een zodanige verwevenheid van appellanten 2 en 3 dat ook appellant 2 is te brengen onder de reikwijdte van artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Voda. Vervolgens wordt artikel 3.6 van de Voda nader uitgewerkt in artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel, welke bepaling wel uitdrukkelijk spreekt over kantoorgenoten van de beoogd patroon.

Dekenbezwaar van 8 juni 2020; tuchtrechtelijke uitspraken van 2 november 2020 en 19 april 2021 (i, ii, iii en iv)

40. Onder het kopje "*Reikwijdte artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel*" is de algemene raad reeds ingegaan op de uitspraak van het hof van discipline van 2 november 2020. In het verlengde daarvan ligt ook het arrest van het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 8 december 2020 en behoeft daarmee evenmin nadere bespreking in het kader van het administratief beroep van appellanten.
41. Zoals eveneens hiervoor al is aangegeven, heeft de raad van discipline zich bij uitspraak van 19 april 2021 uitgesproken over het dekenbezwaar van 8 juni 2020 en het handelen van appellant 2 als onbetamelijk gekwalificeerd. In het licht van artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel merkt de algemene raad het handelen van appellant dan ook aan als gebleken onregelmatigheden die zien op de praktijkvoering van een van de kantoorgenoten van de beoogd patroon. Dat de Orde-regelgeving niet voorziet in een expliciete beschrijving van het begrip 'onregelmatigheid' doet daaraan niet af. Ook op grond van jurisprudentie kan per slot van rekening nadere duiding aan bepaalde begrippen worden gegeven.
42. De algemene raad volgt appellant 1 niet waar deze aanvoert dat het bestreden besluit in verband met de grote rol van de deken in zijn hoedanigheid van toezichthouder in strijd met artikel 2:4 van de Awb (vooringenomenheid) is, alsmede met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van zorgvuldigheid en deugdelijke motivering. Voor zover hier al van belang, het gaat immers om een besluit van de raad en niet om het handelen van de deken, kan de deken ingevolge artikel 46f van de Advocatenwet in zijn hoedanigheid van toezichthouder als bedoeld in artikel 45a, eerste lid, van de Advocatenwet tegen een advocaat gerezen bezwaren ter kennis van de tuchtrechter brengen. Uit de redactie van artikel 46f van de Advocatenwet blijkt dat het tot de discretionaire bevoegdheid van de deken behoort om in voorkomend geval de bezwaren ter kennis te brengen van de tuchtrechter. Waar in casu de tuchtrechter met zijn beslissing van 19 april 2021 heeft vastgesteld dat appellant 2 in strijd heeft gehandeld met de kernwaarde (financiële) integriteit kan naar het oordeel van de algemene raad niet gesproken worden van

Beslissing 2021 200699

vooringenomenheid van de deken. Indien en voor zover daar al sprake van zou zijn geweest, was dat tot uitdrukking gekomen in genoemde beslissing van de tuchtrechter. Ook de tuchtrechter, en in het bijzonder het hof van discipline, betracht in het belang van de kwaliteit van de advocatuur met zijn uitspraken harmonisatie en uniformiteit.

Motivering van het bestreden besluit (v)

43. Dit onderdeel van het administratief beroep ziet op de beslissing van de raad van discipline van 15 mei 2019 waarvan appelland 2 in beroep is gegaan bij het hof van discipline, leidend tot de uitspraak van 2 november 2020 waarbij de tuchtrechter de opgelegde maatregel van berisping terugbracht tot een enkele waarschuwing. Naar het inzicht van de algemene raad staat daarmee geenszins vast dat de deken onvoldoende feitenonderzoek zou hebben gedaan als gevolg waarvan niet vast is komen te staan dat sprake is van onregelmatigheden in de zin van de Beleidsregel en het handelen van de deken daarom als zeer onzorgvuldig is aan te merken, en derhalve in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur inzake de in acht te nemen zorgvuldigheid (artikel 3:2 van de Awb) en het motiveringsbeginsel (artikel 3:46 van de Awb). De algemene raad herhaalt dat in administratief beroep niet de positie van de deken in zijn hoedanigheid van toezichthouder ter beoordeling staat, maar het bestreden besluit, genomen door de raad waarvan de deken voorzitter is.
44. Het enkele feit dat het hof van discipline niet geheel mee is gegaan met de raad van discipline betekent niet à priori dat daarmee vast komt te staan dat de deken onvoldoende feitenonderzoek zou hebben gedaan als gevolg waarvan niet zou zijn gebleken van onregelmatigheden in de zin van de Beleidsregel en het handelen van de deken daarom als zeer onzorgvuldig is aan te merken. Weliswaar gaat appelland 1 in administratief beroep in op de beslissing van het hof van discipline van 2 november 2020 waarvan de algemene raad heeft gezegd dat die beslissing niet valt onder de reikwijdte van artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel, maar dat laat onverlet dat mutatis mutandis hetzelfde kan worden aangevoerd ter zake van de beslissing van de raad van discipline van 19 april 2021. Met het door de tuchtrechter als onbetamelijk gekwalificeerde handelen van appelland 2 kan bedoeld handelen volgens de algemene raad worden aangeduid als onregelmatigheid in de zin van artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Voda. Of de deken in zijn hoedanigheid van toezichthouder onzorgvuldig heeft gehandeld, staat niet ter beoordeling van de algemene raad.
45. Van schending van het motiveringsbeginsel is in zoverre sprake dat de raad naar het oordeel van de algemene raad ten onrechte de beslissing van het hof van discipline van 2 november 2020 aan het bestreden besluit ten grondslag heeft gelegd.

Strijd met het gelijkheidsbeginsel (vi)

46. Voor de beweerdelijke strijd met het gelijkheidsbeginsel verwijst appelland 1 naar het door appelland 2 zelf uitgevoerde onderzoek bij gebreke aan medewerking van de raad aan het aan de raad voorgelegde Wob- en AVG-verzoek. Appelland 1 geeft aan dat appelland 2 een onberispelijke staat van dienst heeft waarmee een dekenbezwaar en een buitengewoon harde tuchtrechtelijke maatregel voor het in een uitzonderlijke situatie per abuis prematuur declareren van drie toevoegingen niet in verhouding staan. En dat terwijl niet wordt opgetreden tegen kantoren in hetzelfde arrondissement die onterecht en voor veel hogere bedragen toevoegingen declareren bij de raad voor rechtsbijstand. Nu appelland 1 naar het oordeel van de algemene raad niet heeft kunnen aantonen dat de raad eerder wel goedkeuring heeft gehecht aan verzoeken stage en patronaat waarbij sprake was van ten onrechte gedeclareerde toevoegingen voor veel

Beslissing 2021 200699

hogere bedragen kan dit onderdeel van het administratief beroep niet slagen. Indien en voor zover het administratief beroep zou zijn gericht tegen de deken als toezichthouder merkt de algemene raad op niet bevoegd te zijn om daarover te oordelen.

47. Daarnaast refereert appellant 1 aan artikel 3 van de Algemene beleidsregel toezicht en klachtbehandeling van het college van toezicht van de Nederlandse orde van advocaten. Volgens artikel 3 van genoemde beleidsregel oefent de deken het toezicht en de klachtbehandeling uit op een onafhankelijke, zichtbare, efficiënte en professionele wijze, die consistent is met de manier waarop de andere dekenen deze taken uitoefenen. Appellant 1 is gebleken dat andere raden veel milder oordelen over verzoeken tot goedkeuring stage en patroon waarbij sprake is van kantoorgenoten die door de tuchtrechter een zwaardere maatregel is opgelegd dan in geval van appellant 2 en voor zwaardere vergrijpen als malversaties met de derdengeldrekening.
48. De algemene raad stelt voorop dat in casu voorligt een administratief beroep gericht tegen het bestreden besluit van de raad. De Algemene beleidsregel toezicht en klachtbehandeling is een beleidsregel die is vastgesteld door het college van toezicht, een onafhankelijk bestuursorgaan van de Nederlandse orde van advocaten. Dit college beoordeelt hoe de plaatselijk dekenen individueel en als geheel hun taken uitoefenen. In het kader van het voorliggende administratief beroep kan een beroep op artikel 3 van genoemde beleidsregel van het college van toezicht appellant 1 dan ook niet baten.
49. Waar appellant 1 stelt dat hem is gebleken dat andere dekenen, onder andere de Amsterdamse deken en de deken Noord-Holland, goedkeuring hechten aan verzoeken goedkeuring stage en patroon in veel ernstiger situaties dan in de voorliggende kwestie met betrekking tot appellant 2 leidt de algemene raad niet tot de conclusie dat dit onderdeel van het administratief beroep gegrond is. Nog afgezien van het feit dat de raad van de orde het bestuursorgaan is dat bevoegd is te beslissen op dergelijke verzoeken en niet de deken, toont appellant 1 niet aan dat die goedkeuringsbesluiten zien op met appellant 2 vergelijkbare situaties. Alleen al vanwege het feit dat het besluiten betreft van andere raden van orde, dus andere bestuursorganen, die elk autonoom zijn om te beslissen op de wijze die de desbetreffende raad in voorkomend geval met inachtneming van de op die zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden geboden acht, maakt dat een beroep op het gelijkheidsbeginsel niet kan slagen.

Legaliteit en willekeur (vii)

50. Afgezien van de achterliggende gedachte om met administratief beroep rechtseenheid en uniformiteit te bewerkstelligen, dient de algemene raad volgens appellant 1 in zijn besluitvormingsproces het legaliteitsbeginsel en het verbod op willekeur te betrekken. Waar een definitie van het begrip 'onregelmatigheid' ontbreekt, is dat volgens appellant 1 moeilijk en is het bestreden besluit al snel te beschouwen als een punitieve sanctie zonder wettelijke basis en is daarmee in strijd met het *nulla poena* beginsel.
51. De algemene raad stelt voorop dat ingevolge de artikelen 9b, zevende lid, en 28 van de Advocatenwet junctis de artikelen 3.5 en 3.6 van de Voda van strijd met het legaliteitsbeginsel geen sprake is. Dat het bestreden besluit appellant 1 onwelgevallig is, leidt dan ook niet tot de beweerdelijke schending van het *nulla poena* beginsel, welk beginsel hier overigens in het geheel niet aan de orde is. Dat in de regelgeving het begrip 'onregelmatigheid' als gebezigd in de Beleidsregel niet is gedefinieerd, maakt de beoordeling van het samenstel van feiten en omstandigheden in 2019 niet onmogelijk, waarbij de algemene raad in zijn besluitvorming op het

Beslissing 2021 200699

administratief beroep de door de raad van discipline daarover op 19 april 2021 gegeven beslissing betreft. Zoals hiervoor reeds is aangegeven, kunnen de door de tuchtrechter als onbetamelijk handelen gekwalificeerde gedragingen van appellant 2 worden aangemerkt als onregelmatigheden in de zin van artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel. Bedoelde onregelmatigheden zijn objectief door de tuchtrechter vastgesteld. Van willekeur kan reeds om die reden geen sprake zijn.

Strijd met het evenredigheidsbeginsel (viii)

52. Appellant 1 brengt naar voren dat de beweerdelijke onregelmatigheden enerzijds zien op de bescherming van de belangen van cliënten, appellant 3 en de advocatuur (plaatsen van piketmeldingen op naam van een kantoorgenoot) en anderzijds op de premature declaraties, ingediend bij de raad voor rechtsbijstand door een secretaresse die met de beste bedoelingen haar werk heeft gedaan. Gelet op de door appellanten 2 en 3 getroffen maatregelen is het volgens appellant 1 hoogst onwaarschijnlijk dat dergelijke onregelmatigheden zich zullen herhalen in de toekomst. Gelet op die door appellanten 2 en 3 getroffen maatregelen is het bestreden besluit volgens appellant 1 in strijd met de in artikel 3:4 van de Awb voorgeschreven redelijke belangenafweging.
53. De algemene raad leest in de toelichting op artikel 3.6 van de Voda dat als het kantoor respectievelijk de patroon zijn gedrag heeft aangepast in beginsel geen belemmering bestaat tegen goedkeuring stage en patroon. De algemene raad legt hierbij de nadruk op de woorden 'in beginsel', omdat zowel uit het administratief beroepsschrift als uit de daarop gegeven mondelinge toelichting door appellant 2 blijkt dat de kantoororganisatie is aangepast, opdat zoveel mogelijk kan worden voorkomen dat dezelfde feiten die zich in 2019 hebben voorgedaan, zich in de toekomst wederom kunnen manifesteren. De kantoorgenoot, bedoeld in artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel, is en blijft appellant 2, naamgever van appellant 3 en enig aandeelhouder van appellant 3. Onweersproken is dat appellant 2 het boegbeeld is van appellant 3, waarbij appellant 1 voornemens is in dienst te treden, en tot wie appellant 1 en de beoogd patroon in een hiërarchische verhouding staan.
54. Onder de geschetste omstandigheden dient appellant 2 naar het oordeel van de algemene raad in de nabije toekomst blij te geven dat hem geen tuchtrechtelijke verwijten meer worden gemaakt, waartoe appellanten 2 en 3 de eerste voorbereidingen hebben getroffen. Op dit moment laat de algemene raad evenwel het belang van de kwaliteit en daarmee een goede rechtsbedeling zwaarder wegen dan het individuele belang van appellanten 2 en 3. De algemene raad acht geen feiten en omstandigheden aanwezig die hem aanleiding geven om thans met een beroep op artikel 4:84 van de Awb af te wijken van de Beleidsregel. Met inachtneming van het voorgaande stelt de algemene raad vast dat de voor een of meer belanghebbenden, in casu appellant 1, nadelige gevolgen van het bestreden besluit niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het bestreden besluit te dienen doelen, te weten de begeleiding van appellant 1 gedurende zijn stage in een omgeving waarin hem het goede voorbeeld en begeleiding worden gegeven in een begenadigde relatie tussen hem en de kantoorgenoten, opdat de kwaliteit van de advocatuur niet in het geding is of kan komen. Omdat de algemene raad er op dit moment (nog)

Beslissing 2021 200699

niet van overtuigd is, dat een dergelijke situatie op zeer korte termijn zal zijn bereikt, verklaart de algemene raad ook dit onderdeel van het administratief beroep ongegrond.

Conclusie

55. Waar het rechtstreeks belang van appellant 1 niet ter discussie staat, geldt dat niet voor appellanten 2 en 3; zij hebben een afgeleid belang. Ook uit de hiervoor aangehaalde jurisprudentie blijkt dat appellanten 2 en 3 – een natuurlijk persoon en een rechtspersoon – geen rechtstreeks belang hebben in de zin van artikel 1:2 van de Awb nu hun belangen niet noodzakelijkerwijs parallel lopen aan die van appellant 1. Voor zover appellanten 2 en 3 al in hun eer en goede naam zouden zij geschonden, leidt dat de algemene raad, mede gelet op de aangehaalde recente jurisprudentie, tot geen ander standpunt waar het betreft de ontvankelijkheid van appellanten 2 en 3.
56. De algemene raad stelt vast dat met het bij en krachtens de Advocatenwet bepaalde het ingevolge artikel 3.6 van de Voda juncto artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel door de raad genomen besluit van 17 december 2020 niet in strijd is met het legaliteitsbeginsel. Voorts is de algemene raad niet gebleken van enige vooringenomenheid van de raad bij zijn beslissing op het verzoek van appellant 1 tot goedkeuring van zijn stage en patroon. Dat die indruk mogelijk bij appellanten is gewekt, hangt samen met een eerdere weigering van de raad tot goedkeuring van de stage en patroon van een andere beoogd stagiaire. Ook die weigering hield verband met door de tuchtrechter als onbetamelijk gekwalificeerd gedrag van appellant 2. In die kwestie betrof het gedragingen in 2015 van appellant 2, terwijl aan het bestreden besluit aan appellant 2 verweten gedragingen in 2015 en 2019 ten grondslag liggen. De algemene raad gaat mee met appellant 1 waar deze aanvoert dat met de twee tuchtrechtelijke beslissingen die ten grondslag liggen aan het bestreden besluit een wel heel verstrekkende uitleg aan artikel 2, tweede lid, van de Beleidsregel wordt gegeven, als gevolg waarvan het bijna niet mogelijk is met stagiaires uitbreiding te geven aan het kantoor van appellant 2. De algemene raad komt dan ook tot het besluit dat voor de toepassing van artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel als uitgangspunt voor de referentieperiode van drie jaar moet worden aangehouden de datum van het verzoek tot goedkeuring stage en patroon, in casu 8 oktober 2020. Dit betekent dat in dit kader de raad het geheel van feiten en omstandigheden inzake de gedragingen van appellant 2 in de periode 2015 niet mogen worden betrokken in de motivering van het bestreden besluit. In zoverre is dan ook sprake van een schending van het motiveringsbeginsel, welke schending evenwel geen consequenties heeft voor de beslissing op het voorliggende administratief beroep, omdat ook de gedragingen in 2019 van appellant 2 door de tuchtrechter als laakbaar zijn aangemerkt. De algemene raad stelt zich op het standpunt dat deze gedragingen dan ook als onregelmatigheden van een kantoorgenoot in de zin van artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel kunnen worden gekwalificeerd. Gelet op het beperkte aantal advocaten dat werkzaam is binnen het kantoor van appellant 2 en het loondienstverband van zowel de beoogd patroon als appellant 1, maken dat de laatstgenoemden de facto in een hiërarchische verhouding met appellant 2 staan. Gelet op de met betrekking tot appellant 2 door de tuchtrechter in de referentieperiode vastgestelde onregelmatigheden, is het van belang dat appellant 1 te allen tijde gedurende de rest van zijn stageperiode kan rekenen op voldoende (integere) begeleiding binnen het kantoor en hem het juiste voorbeeld wordt gegeven. Met inachtneming van genoemde referentieperiode van drie jaar is de algemene raad juist daarvan niet geheel overtuigd niettegenstaande de maatregelen die appellant 2 heeft getroffen om in de (nabije) toekomst

Beslissing 2021 200699

herhaling van de in 2019 plaatsgevonden feiten en omstandigheden te voorkomen.

57. Concluderend stelt de algemene raad vast dat de reikwijdte van artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de Beleidsregel beperkt blijft tot de gedragingen in 2019 van appellant 2 die door de tuchtrechter als laakbaar zijn aangemerkt. Deze conclusie leidt weliswaar tot gedeeltelijke gegrondheid van het administratief beroep, maar dit heeft geen betekenis voor de weigering van de goedkeuring stage en patroon, omdat ook de gedragingen van appellant 2 in 2019 zijn aan te merken als onregelmatigheden in de zin van genoemde bepaling van de Beleidsregel.
58. Voorts stelt de algemene raad vast dat van onzorgvuldigheid van de raad bij de totstandkoming van het bestreden besluit niet is gebleken en appellanten de algemene raad niet hebben kunnen overtuigen dat de door de raden in de arrondissementen Den Haag, Amsterdam en Noord-Holland goedgekeurde stages en patroons zien op een gelijke casus als thans in administratief beroep ter beoordeling van de algemene raad is voorgelegd. Als gevolg daarvan kan strijd met het gelijkheidsbeginsel niet worden vastgesteld door de algemene raad.
59. Gelet op het algemeen belang dat wordt gediend met een in alle opzichten goede begeleiding van een stagiaire is de algemene raad van mening dat in casu het belang van de kwaliteit van de advocatuur en daarmee van een goede rechtsbedeling zwaarder moeten wegen dan het belang van appellant 1. De daarmee voor appellant 1 samenhangende nadelige gevolgen van het bestreden besluit worden door de algemene raad dan ook niet aangemerkt als onevenredig in de zin van artikel 3:41 van de Awb.
60. Ten slotte merkt de algemene raad op dat uitdrukkelijk onderscheid dient te worden gemaakt tussen de deken in zijn hoedanigheid van toezichthouder en de deken als voorzitter van de raad. In administratief beroep wordt uitsluitend een besluit van de raad ter beoordeling van de algemene raad voorgelegd.

Beslissing

De algemene raad verklaart

- appellant 1 ontvankelijk;
- appellanten 2 en 3 niet-ontvankelijk;
- het administratief beroep gedeeltelijk gegrond en overigens ongegrond met instandhouding van de rechtsgevolgen van het besluit van 17 december 2020 van de raad van de orde Midden-Nederland.

Aldus gedaan te Den Haag op 19 juli 2021

Overeenkomstig het namens de algemene raad van de Nederlandse orde van advocaten genomen besluit,
Voor deze,

mr. B.J.M. de Leest
lid algemene raad

NEDERLANDSE ORDE VAN ADVOCATEN

Beslissing 2021 200699

Tegen deze beslissing kunnen belanghebbenden binnen zes weken na bekendmaking van deze beslissing beroep instellen overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht.

Deze beslissing is verzonden op 19 juli 2021

Bijlage: verslag van de hoorzitting van 31 mei 2021